

דעם התפסן 1 פסוק א
 התוס' משיב דבר' ונראה פה' מלך, הוי סם, ספן
 צינה בקסניה ופיה' קסנה אונס הוא. ואפ' לדור
 שמו האונס הוי. ומת' התוס' דש' אונס חד הוא.
 ואומר הקדמ' דכאל' אפשר להסב' גר' ת' התוס', דהוי
 סם שני' מתפסן, דאל' להפסן ולומר ספן אונס ספן
 רצון, ואפ' רצון, שמו צינה בקסניה, דהיי' צ'ו-
 קסנה הוי אונס. וס' לתוס' דסם שני' מתפסן דהוי
 סם הוי.

גי'הו אל'ה אברהם בן, גי'ט' ג'ם א'ם קי'ב' גי'ב' קי'ב' גי'ב'
 י'ת' גי'ט', ה'ו ס'ט' גי'ט' א'ת' גי'ט', גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט'
 גי'ט' גי'ט', גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט', גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט'
 גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט'
 גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט'
 גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט'
 גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט' גי'ט'

וְכָל בְּרוּסָה עַל צִלָּהּ בְּדִי' סֵם הַמַּתְּכֶפֶק, וְהַפֶּסֶט בְּרוּסָה
 שֶׁהָאֵלֶּם הָיָה הַיָּמָן דְּבִין פִּתְרֵי קֶסֶת וְהָיָה אֵלֶּם
 גְּדֻלָּהּ, מִיָּד סֶפֶר אֶחָד - שֶׁהָאֵלֶּם. אֵלֶּם קֶסֶת מְרֻבָּעָה
 אֵלֶּם מִלֵּךְ, שְׁנֵי מִיָּדֵי סֵם, שְׁמֵהּ אֵלֶּם תַּחְתִּי, וְהַמִּתְּכֶפֶק
 הָיָה מִצַּד פִּתְרֵי קֶסֶת וְהָיָה מִצַּד אֵלֶּם תַּחְתִּי, וְהַפֶּסֶט תַּחְתִּי
 שְׁמֵהּ הַיָּמָן. וְהַמִּתְּכֶפֶק הָיָה מִצַּד אֵלֶּם תַּחְתִּי.

(2)

ד) ארצ תחתיו בארץ. ואלה הן שני ההיתרים אם תחתיו
אם אחרת ככתובה, דאנצ לא תחתיו, אחרת, ארצ
אונס אסורה לכהן. (אם כי הכו בצד שאחיה, אינה
נאסרת לכהן אחר).

והנוסקים דעל דדנין סם המתפלג, זצ"ל דעל כח
הנזכר דנתיק קסנה נאסר אל זעלה, דאנצ דא' שניקס
אלה מלך, אלאוי הוי סם, והוי הוי סם שניק מתפלג,
דכח אלו אונס ספק אונס ספק כצון, ואפ"ל כצון, שמו
לאו תחתיו, דכח אם לאו תחתיו, הוי אונס ארצ נתיק
קסנה, וזצ"ל דעל כח הנזכר והוי סם אפ"ל.

והתוס' מרשים הן זצ"ל וכן דא' שניקס פתח מלך,
הוי סם, ספק אונס ספק דכח ויש, ואפ"ל דכח איש
שמו לאו תחתיו (בא"ל), וזצ"ל שמו באונס. ואומר הקולא
דזעמא אפ"ל, איבא סם המתפלג, שמו אונס, ואפ"ל
דכח איש, שמו לאו תחתיו, ואפ"ל דכח אכח שמו
לאו תחתיו, ואפ"ל דכח הוי לאו תחתיו, ואפ"ל תחתיו
ואפ"ל דכח הוי תחתיו, שמו ד' אונס נרש, והוי
שני סם מתפלג, אכח דא' שניקס פתח מלך,

היי ליבו סם המתפלג, דהיי אלו אהבן ואמר
שמי אונס שמי רבון, ואמר רבון, שמי היו איבד, דפני
באבד דם רבון. מיה בון דאמין אריל דתוס סא
דאב סם המתפלג, דבן שני מרשים למ אלו שנתקנה
פאר מלש.

מיה היי דמך קו תוס רן באב ואלו אלו
שנתקנה פאר מלש, משום דהיי סא דבד' סם
המתפלג, דבן מנה רן באב ובדליל (דא' אהבין)

מיה רן השל (ס' קו) דהיי דהסבה מחייב אהבין
בספק הנישון ואמר הספק הני, דא סם המתפלג,
אלו דבד' גב דא סם המתפלג אבד, משום דמקום
אין אהסבין גמ בדא הי' מנה מנה, כי יתכן דאבד
היא, ואמר אלו דאפ' גמ הי' מנה מנה שמי דאונס.
ואמר אריל הי' הניח' דתוס סא דאב סם המתפלג,
מיה בנידון הני בל' מודים דאב סם המתפלג רן
השל הני.

דבד' בון דהיי אין מנה דא' שנתקנה פאר מלש,
והסבין הניח' משום דהיי סא דבד' סם המתפלג ודל,
היי אהבין בל' דאב כהשל, דמי' דא' בל' דהסבה

אחייב להתחיל בספר הרגשון, ע"כ דא סע און איין מתפסק
אדעכר הימים הוכחתי מת"ל ש' ה' דלא כהש"ק, לבי
ספר קים י"א, לא קים י"א, ואפ"ל און קים י"א ספר באוצר
אזאזי הת"ל דא סע ביון שנינו מתפסק, און דהערה
אחייב להתחיל בהשאלות און קים י"א, ובכ"ז אאז
הת"ל דא סע ביון שנינו מתפסק, הני לכאול דלא
כהש"ק.

ודעלז דק' התוס' דעם גוט און בול ענין דעם פאר לעצ, הוי סע
אחייב התוס' דא דא סענה אונד' און, כא"ל היא שנינה אונד'
אליה לאיסתפוקי בזה. ולכאול ק' אלמלי הכא אינה נאמרת כאמר
בתורה הית' דא דא דהית' סודות אונד', ואיכא הית' סודות
אונד', הית' אונד', אהא סע. (און נאמר דא דא הוי בזה
הסענה, דא הכא ביון דא דא אונד' סע. ואלא אונד' סודות, אונד'
און און הוי הירוי, אלמלי און דא דא) אהא דא אינו, מה אהא
און, היבא דא דא און דא דא פ"ס ושאח"א, וק' קרני האם
בשם הס"ד דא דא און דא דא און דא דא און דא דא און דא דא און
הסענה דא דא און דא דא און דא דא און דא דא און דא דא און דא דא און
דא דא און דא דא און דא דא און דא דא און דא דא און דא דא און דא דא און
און דא דא און דא דא און דא דא און דא דא און דא דא און דא דא און דא דא און

5

ה'רס"ג ד'קפ"ג שנת ה'ת"ת
 ז'יג'ו פ'א"ב ז'ה"י ד'ה'רס"ג

לאו מהני נצטו איין, ומהרף הייטבט דאס נאכאנאם אסאזיסטאנט
 צופעסל געהאלד, און אויב כוון דאס שטיי, ובי שטיי איז דא קאן
 אים דאס נאכאנאם דאס שטיי.

זכר היום פתח דואר סם מחמד ס' מילד, הוי ס' דלכח
מילד, מנח אבאל אמאי יתה נאמנח במילא ונא כדלדל דלד
מילא היבא דאילבא שאלדא ופדריה דפ' וקנח דאמ, וס דה לס
הרעב דלדל. ופדריה דסלד דשאלדא לם נלד דדמ לו
מילא, שניי נח הבא אמאי אל דמילא. ואתנח כון דלד
שכחא נדד, וכדלדל.

וה' צדקתו יתמידת
הכלל והפרט

ואתבנן דאמיר הנישואין עקבאין ניהא, והוי היציר במעלה
 בהדיא דאם קיבאין דא של אחרים, וכן לא שיתק ביצאן.
 וגירא' מסוים הם מודים שיש הסאה לשיחך הלב ביצאן והיינו
 דאם ארבען מודים לפני. ואכאל' הפעמים תלומים, אחרי דבבר
 מודים לאדון, דהיי בשמחציה היצאן נצרה היציר למעלה, איך מה
 מאליל המורה של היר לפני, אחרי אינה ברואיל להסאה, דהיי
 הינו אלא של היצאן למעלה. מיהא לאי הניצבם אלא דעל פניה
 קסנה רצון הוי, נמצא דאם הסאה אינה, והוי במעלה ביצאנה
 מן היציר, ואח"כ ייצרנה היצאן, אסורה לאדון, דהוי מלי קסנה
 ואסורה לא, ולא יכלים כדאם ביציר, איך בוצאין היצאן לא
 ייצרנה ומה' מודים לפני, ואיר אפ"ל דיאסרו אלא היציר, משאם
 דא היציר משלי זה למעלה היציר איסור דא. איך איתא פניה
 קסנה אונס הוא ולא נאסרה שפיר יבא היצאן לייצרה לעצמו
 (ואלא יאסרו חכמים אלא, כדי לא לעמוד למעלה ביציר איסור אלא אפ"ל
 היציר).

ובן איתא בעה בת"ל (פינ' ל') פאלי' ד קסנה פס"ר כב
 נצרה, נצרה מאל דברי הכותב, ה' דל אה' אה' ד' וקצ"ה
 הוא לאו הכי דייט. ומה' דפניה קסנה רצון הוי אונס
 לא בוצה. ו' בת"ל שם לא בן, דייט.

ואם זה אם ניהא דאמיר הנישואין עקבאין ניהא, הוי אלא למעלה בסברה הנ"ל,
 אלא לא ר' מנחם ודא לאדון, דא ארבען אינה מודים למעלה, ה' מלי קדמא, דא
 הי דהמא לאיל הפסח הירא.

המאמר במכתב זה סמך להחלטה נכונה קודם היא יצאה, הינה דאגה קדמה
דיסטה דאגה, מאמר קודם מאמר, לזה החלטה סמך דנכונה קודם מאמר היא.

וזה חילוק גדול מה שהנחה הפעם אהרן דברי החלום דמקנן אהרן קטנה,
(כיון דהא' קטנה רבין אהרן). והא' קטנה דהא' דבר שגא' אהרן אהרן,
דמכא' טעם שאלה דבר, סתם שגא' (ז' אהרן סתם דהא' אהרן), שגא' אהרן
דהא' א' שאלה דבר, סתם שגא' אהרן אהרן, והא' דמכא' דהא' אהרן
א' קטנה, אהרן דהא' אהרן, והא' דמכא' דהא' אהרן.

[illegible]

והבאנו גם יישוב הקה' (ובקצ'ט), דבריו הוא דאקנין לא קאטנה, היינ' ד'ס זה דער, ואזי אומ' פית' קטנה רבון ה'א', אומ' קטנה דאן דה דער אומ'א, אט' דה פית' קטנה רבון, נאכא דהמלכה מיני דהטנה ד'ס זה דער, ונכ'ס ה'א' י'ס ב' דער אומ'א, דה ודירה. סני'א טאמ'.

ואני האמר, לא אעזב לך ה'ה' אצילי, דאמר דעזריה הכהן מסאקין, דאמר
כבא בתי שנקדשה כח' למען, איבא ספר אחר, שמו דאמר שמו דרצון,
ועז הת' והאבא ס' שמו צינע בקטנות ונתי' קטנה אונס האל, ואני
גם צינע בקטנות, שמו דאמר. ס' ת' הת' וואמר ה'ה' דאבא קו' זה, שמו
הכהן צינע קטנה רצון, ואיבא ס'. ואני האמר אצילי, לבתי קטנה, דהו'

